

Borba protiv četničkih
snaga u selu Rekavicama
posnije neuspjelog našeg
napada na četnike u istom
selu.

OVO JE BILO 20. januara 1945. godine.
=====

Ovaj zapisnik je sastavit na osnovu mog ličnog sjećanja, sa
dopunom kazivanja Ostoje Gajića sina Lukina iz sela Kola rođenog
1925. godine u selu Kolima sada nastanjen u Banjaluci, a bio je
~~xxxxxx~~ borac Zmijanjskog Odreda u toku NO rata.
Gajić Ostoja izjavio je sledeće:

" Dana 20 januara 1945. godine naše snage krenili su u
napad na četnike koji su se bili skoncentrisale u selu Rekavicama.
Ovaj napad usledio je nakon dva dana od slučaja kada su naše snage
t.j. petnaesta krajiška brigada pretrpila priličan poraz i neuspjeh
kada je bila napadnuta ova četnička grupacija. Tako su naše snage
bile spremne ovoga puta da osвете poginule borce u pređašnjom okr-
šaju. Ja sam tada bio borac zmijanjskog odreda kada smo dobili
zadatak da skupa sa petnaestom krajiškom brigadom naš odred uzme
učesće u ovome napadu. Tako je naš Odred krenuo u selo Rekavice
prema četničkim snagama koje su se nalazile u zaseocima Ruišta i
Prnjavor sela Rekavica, gde je bila smeštena brigada: Jove Mišića,
Trivunčićeva i Mutića. Kada je izvršen raspored za napad na četni-
ke, Naš Odred dobio je zadatak da spriječi ostupnicu prema selu
Krupi na Vrbasu te je zaposjao ovaj prolaz sve od rijeke Vrbasa
na suprot planine Osmače pa granicom sela Krupe i Rekavice a dru-
ge snage odreda bile su na mostu u Karanovcu, da bi spriječile nepri-
jatelju prelazak preko ovoga mosta na onu stranu rijeke Vrbasa.
Petnaesta Krajiška brigada imala je zadatak da udari na četničke
snage i tako je išla preko Rekavica zaseoka Ruišta. Tako je Pet-
naesta brigada napala na četnike koji su se bili skoncentrisali
oko Rekavičke crkve. Četnici su dali prilično jak otpor jer su
bili i utvrdili se sa bunkerima oko crkve ali kada su naši
bacači počeli da dejstvuju četnici su bili primorani na povlačenje
prema rijeci Vrbasu. Naše snage su ih u stopu gonile ne dajući im

. . .

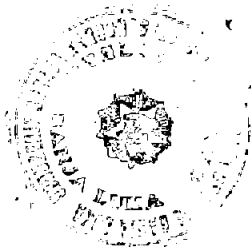
da se priberu i da daju novi otpor. Oni nijesu imali kuda nego morali da ostupe preko rijeke Vrbasa koji je bio vrlo hladan i nađošao te je vrlo veliki broj ugušio se u rijeci, dok je manji broj preplivao rijeku au glavnom srarješinski kađar uspio je da se skloni kod ustaša u grad Banjaluku.

Po svršetku rata imao sam priliku da razgovaram sa ječnim četničkim komandrom koji je na amnestiju prišao pri svršetku rata na našu stranu. On mi je rekao da je kao četnik bi u ovoj borbi i da je pukim slučajem uspio da se spasi prešavši Vrbas sa nekim četnikom koji je znao dobro da pliva. Rekao mi je da je pred napad imao svoju četv koja je brojala šezdeset i sedam četnika a po svršetku ove borbe ostalo mu je samo sedam četnika a ostali su ili poginuli ili se ugušili u rijeci Vrbasu.

11. januara 1964. god.

(Gojko Gajić)
Gojko Gajić
Gojko Gajić

DA JE PREDNJU IZJAVU LIČNO DAO GAJIĆ GOJKO I SVOJE-
RUČNO JE POTPISAO,

TVRDI
Paulo Jese